

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/16/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7814202468
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Galdunová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7814202468.3

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Galdunovej a sudkýň JUDr. Viktórie Midovej a JUDr. Moniky Koščovej v spore žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom v Piešťanoch, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, zastúpeného Advokátskou kanceláriou ERASMUS LEGAL, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Justičná 9, IČO: 36 78 615, proti žalovanej : M. C., H.. XX.XX.XXXX, C. XXX XX C. X, zastúpenej Advokátskou kanceláriou Taragel a Akram s.r.o., so sídlom v Spišskej Novej Vsi, Starosaská 11, o zaplatenie 4.880,61 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Rožňava zo dňa 10. novembra 2020 sp.zn. 9C 74/2014

rozhodol:

M e n í uznesenie Okresného súdu Rožňava zo dňa 10. novembra 2020 č.k. 9C 74/2014-228 tak, že stranám sporu nepriznáva nárok na náhradu trov konania.

Stranám sporu nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Rožňava (ďalej len súd prvej inštancie alebo len súd) uznesením zo dňa 10. novembra 2020 č.k. 9C 74/2014-228 priznal žalovanej náhradu trov konania v rozsahu 40% zo strany žalobcu.

2. Rozhodol tak opakovane o náhrade trov konania medzi stranami sporu v konaní o zaplatenie sumy 4.880,61 € s príslušenstvom (ktoré bolo tvorené kapitalizovaným úrokom zo sumy 4.880,61 € za obdobie od 14.3.2010 do 5.3.2014 v sume 2.086,23 € a 0,024% denného úroku z omeškania zo sumy 4.880,61 € od 6.3.2014 do zaplatenia). Poukázal na chronológiu rozhodnutí súdu vo veci keď rozsudkom Okresného súdu Rožňava sp. zn. 9C/74/2014-92 zo dňa 22.09.2015 bolo konanie o zaplatenie 4.845,83 eur zastavené z dôvodu späťvzatia žaloby žalobcom, v prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Krajský súd v Košiciach rozsudkom sp. zn. 2Co/68/2016-112 zo dňa 25.01.2017 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil v napadnutej časti, v ktorej súd nepriznal nárok na úrok z omeškania zo sumy 1.536,17 eur od zosplatnenia do zaplatenia tejto sumy. Okresný súd Rožňava rozsudkom sp. zn. 9C/74/2014-125 zo dňa 13.06.2017 rozhodol tak, že zaviazal žalovaného (právneho predchodcu žalovanej) zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania 0,024 % denne zo sumy 1.536,17 eur od 14.03.2010 do 13.06.2014, do troch dní od právoplatnosti rozsudku a stranám sporu náhradu trov konania nepriznal.

3. Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 2Co/365/2017-146 zo dňa 27.11.2017 odmietol odvolanie žalovaného a zrušil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, pretože súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku citoval iba § 255 ods. 1 CSP, avšak vôbec nezrejmil, aký bol pomer úspechu a neúspechu jednotlivých strán, žiadnym spôsobom nezdôvodnil, z akého dôvodu náhradu trov konania pomerne nerozdelil, ale zvolil možnosť rozhodnutia tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

4. Po vrátení veci súd prvej inštancie aplikoval ust. § 255 ods. 1, 2 spolu s § 256 ods. 1 CSP. Poukázal na to, že žalobca podanou žalobou sa domáhal zaplattenia 4.880,61 eur s príslušenstvom a kapitalizovaných úrokov z omeškania v sume 2.086,23 eur, preto predmetom konania bolo zaplattenie sumy 6.966,84 eur s príslušenstvom.

5. Písomným podaním zo dňa 28.05.2014 žalobca žalobu vzal späť v časti istiny v sume 3.309,66 eur, kapitalizovaného úroku z omeškania od zosplatnenia do podania návrhu (od 14.03.2010 do 05.03.2014) v sume 1.152,97 eur a úrokov z omeškania vo výške 0,024 % denne zo sumy 3.309,66 eur od 06.03.2014 do zaplattenia. Trval na zaplattení istiny 1.570,95 eur, kapitalizovaného denného úroku z omeškania od 14.03.2010 do 05.03.2014 vo výške 933,26 eur a úroku z omeškania vo výške 0,024 % denne zo sumy 1.570,95 eur od 06.03.2014 do zaplattenia a náhrady trov konania. Z obsahu písomného podania žalobcu zo dňa 28.05.2014, z prehľadu platieb na úhradu dlhu vyplýva, že žalovaný za obdobie od 29.02.2008 do 27.12.2013 uhradil celkom 3.348,396 eur, ktorú sumu žalobca použil na úhradu istiny v sume 3.309,66 eur, úroku z omeškania do zosplatnenia za omeškanie so splátkou číslo 20 vo výške 0,85 eur a zmluvnej pokuty vo výške 38,99 eur. Žaloba bola podaná dňa 10.03.2014, teda suma 3.309,66 eur na úhradu istiny bola zaplattená pred podaním žaloby na súd, preto späťvzatie v tejto časti súd hodnotil ako procesný neúspech žalobcu v konaní.

6. Písomným podaním zo dňa 29.07.2014 žalobca žalobu o zaplattenie istiny v sume 1.536,17 eur vzal späť z dôvodu úhrady tejto sumy žalovaným v priebehu konania, dňa 13.06.2014.

7. Súd prvej inštancie mal za to, že žalobca bol úspešný ohľadom sumy 1.536,17 eur, ktorá suma bola zaplattená na úhradu istiny zo strany žalovaného dňa 13.06.2014, teda po podaní žaloby na súd a ohľadom úrokov z omeškania 0,024 % denne zo sumy 1.536,17 eur od 14.03.2010 do 13.06.2014, ktoré podľa vyčíslenia žalobcu predstavujú sumu 572,56 eur. Žalobca teda bol úspešný celkovo ohľadom sumy 2.108,73 eur, ktorá suma pozostáva zo sumy 1.536,17 eur a 572,56 eur. Suma 2.108,73 eur predstavuje 30 % z celkovej žalovanej sumy 6.966,84 eur.

8. Späťvzatie žaloby ohľadom istiny 3.309,66 eur písomným podaním zo dňa 28.05.2014 súd hodnotil ako procesný neúspech žalobcu v konaní, nakoľko späťvzatie sa týkalo zaplattenej peňažnej sumy, ktorú žalovaný zaplattel pred podaním žaloby na úhradu dlhu. Vzhľadom na to vychádzal z toho, že v tejto časti žalobca procesne zaviniel zastavenie konania, preto pri rozhodovaní o náhrade trov konania ohľadom žalovanej sumy, ktorá bola predmetom späťvzatia v zmysle podania žalobcu zo dňa 28.05.2014, súd vychádzal z ust. § 256 ods. 1 CSP. Ohľadom úrokov z omeškania, žalobca okrem sumy 572,56 eur, ktorá suma predstavuje úroky z omeškania 0,024 % denne zo sumy 1.536,17 eur od 14.03.2010 do 13.06.2014, tiež nebol úspešný.

9. Vychádzajúc z uvedeného súd konštatoval, že žalobca v konaní bol úspešný vo výške 30 % v pomere k celku a žalovaný (právny predchodca žalovanej) bol úspešný vo výške 70 % v pomere k celku. Po odpočítaní úspechu žalobcu od úspechu na strane žalovanej ako právnej nástupkyne pôvodného žalovaného, žalovaná priznal právo na pomernú náhradu trov konania vo výške 40 % v pomere k celku, v zmysle ustanovenia § 255 ods. 2 CSP v spojení s ustanovením § 256 ods. 1 CSP.

10. Proti uvedenému uzneseniu podal v zákonnej lehote žalobca odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP a § 365 ods. 1 písm. b/ CSP a navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že prizná žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania sp.zn. 2 Co 68/2016 v rozsahu 100%, prizná žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania sp.zn. 2 Co 365/2017 v rozsahu 100% a neprizná žalovanému voči žalobcovi nárok na zaplattenie náhrady trov konania. Zároveň si uplatnil náhradu trov predmetného odvolacieho konania.

11. Žalobca považuje za nutné rozhodnúť o trovách prvoinštančného konania a trovách odvolacieho konania samostatne. Dôvodil, že v odvolacom konaní vedenom na Krajskom súde v Košiciach pod sp.zn. 2 Co 68/2016 bol v plnom rozsahu úspešný, nakoľko podal voči rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 22.9.2015 č.k. 9C 74/2014-92 odvolanie iba v časti úroku z omeškania vo výške 0,024% denne zo sumy 1.536,17 € od dňa 14.3.2010 do 13.6.2014, t.j. kapitalizovaný úrok z omeškania vo výške 572,56 Eur, v ktorej časti odvolací súd uznesením zo dňa 25.1.2017 č.k. 2 Co 68/2016-112 zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec v tejto zrušenej časti vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (následne súd prvej inštancie v tejto časti žalobe vyhovel). Podobne v odvolacom konaní vedenom pod sp.zn. 2 Co 365/2017

bol rovnako plne úspešný, nakoľko predmetom odvolacieho prieskumu bol výrok o trovách konania, voči ktorému podal žalobca odvolanie (odvolanie žalovaného bolo odmietnuté ako oneskorene podané) a odvolací súd v tejto napadnutej časti, t.j. vo výroku o náhrade trov konania zrušil výrok rozsudku súdu prvej inštancie a vec v rozsahu zrušenia vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V zmysle § 396 ods. 3 CSP bol súd prvej inštancie po vrátení veci povinný rozhodnúť aj o náhrade trov odvolacieho konania, pričom súd prvej inštancie v danom prípade rozhodoval o náhrade trov konania ako celku, teda nerozhodol samostatne o náhrade trov konania pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom.

12. Žalobca zároveň poukázal na článok 16 ods. 3 základných princípov CSP, v zmysle ktorého v konaní o opravnom prostriedku a v ďalšom konaní nemôže byť rozhodnuté nepriaznivejšie pre stranu, ktorá opravný prostriedok uplatnila. V danom prípade súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 13.6.2017 č.k. 9C/74/2014-125 o trovách konania rozhodol tak, že nepriznal stranám sporu nárok na náhradu trov konania, ktorý výrok bol na základe odvolania žalobcu uznesením odvolacieho súdu zrušený a vec vrátená na nové rozhodnutie. Vzhľadom na uvedené, keďže žalobca podal odvolanie voči výroku o náhrade trov konania, nemôže byť v ďalšom konaní o náhrade trov konania rozhodnuté pre žalobcu nepriaznivejšie. Súd prvej inštancie napriek tomu napadnutým uznesením priznal náhradu trov konania žalovanému voči žalobcovi v rozsahu 40 %, teda napadnutým rozhodnutím rozhodol nepriaznivejšie pre žalobcu (ako stranu, ktorá riadne a včas uplatnila opravný prostriedok). Postup a následné rozhodnutie súdu je tak v rozpore s článkom 16 ods. 3 základných princípov CSP.

13. Žalovaná sa k podanému odvolaniu vyjadrila písomne tak, že rozhodnutie súdu o trovách konania považuje za správne a odkázala na svoje stanoviská k rozhodnutiu o trovách konania uvedené v písomných podaniach zo dňa 16.9.2020 a 10.6.2020. Vzhľadom na celkový neúspech žalobcu v spore by podľa žalovanej bolo krajne nespravodlivé, aby bola zaviazaná na náhradu trov odvolacieho konania žalobcu, a teda hoci rozhodnutie o trovách konania samostatnými výrokmi ohľadom jednotlivých inštancií konania nie je vylúčené, v tomto prípade má za to, že je potrebné vyhodnotiť výsledok sporu ako celok a rozhodnúť o ňom v jednom výroku. Zároveň poukázala na to, že ona ani jej právny predchodca trovy odvolacieho konania nezavinili a zároveň poukázala na to, že dosiahla v spore úspech, pričom jej osobné, majetkové a príjmové pomery, ktoré podrobne odôvodnila a preukázala vo svojom písomnom podaní zo dňa 10.6.2020 by odôvodňovali aplikáciu § 257 CSP. Navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie potvrdil a o trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že náhradu trov žalobcovi neprizná.

14. Žalobca v odvolacej replike poukázal opakovane na svoj plný úspech v odvolacom konaní a nesúhlasil s tvrdením žalovaného o potrebe vyhodnotiť výsledok sporu ako celok a rozhodnúť o trovách konania v jednom výroku. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 25Co/205/2017-97, kde v celom spore mal pomerný úspech žalovaný, avšak odvolací súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania, pretože v odvolacom konaní bol žalobca úspešný v plnom rozsahu. Vo vzťahu k navrhovanej aplikácii ust. § 257 CSP zdôraznil, že v zmysle tohto ustanovenia súd iba výnimočne neprizná náhradu trov konania, pričom musia byť kumulatívne splnené dve podmienky, a to, že ide o výnimočný prípad a zároveň musia existovať dôvody hodné osobitného zreteľa. Poukázal na rozhodnutie NS SR sp.zn. 2MCdo/17/2009. V danom prípade podľa žalobcu nebolo preukázané, že by sa malo jednať o výnimočný prípad, t.j. je bežné, že na jednej strane sporu je subjekt so zlou sociálnou alebo majetkovou situáciou, z toho dôvodu podľa žalobcu nemožno aplikovať ust. § 257 CSP.

15. Žalovaná v odvolacej duplike zotrvala na svojich predchádzajúcich argumentoch.

16. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods.1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 365 ods.1 písm. b/ a h/ CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

17. V prejednávanom spore neboli splnené podmienky ani na potvrdenie napadnutého uznesenia, ani na jeho zrušenie, preto odvolací súd uznesenie zmenil tak, ako je uvedené v enunciiate tohto rozhodnutia (§ 388 CSP).

18. Žalobca namietal odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/ a h/ CSP, t. j. že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere,

že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

19. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP je naplnený vtedy, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Tento odvolací dôvod je potrebné vykladať eurokonformne s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá predpokladá, že v tomto prípade ide o porušenie procesných práv. Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít a ak takejto ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

20. K odvolaciemu dôvodu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

21. Odvolací súd dospel k záveru, že v preskúmvanej veci je naplnený odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP.

22. Predmetom prieskumnej činnosti odvolacieho súdu bol výrok o trovách konania. Podstatou odvolacích námietok bolo tvrdenie, že súd mal rozhodnúť osobitne o trovách prvoinštančného konania a osobitne o trovách odvolacích konaní a zároveň tvrdenie, že súd prvej inštancie v rozpore s čl. 16 ods.3 CSP napadnutým uznesením rozhodol nepriaznivejšie pre žalobcu, ako stranu, ktorá riadne a včas uplatnila opravný prostriedok.

23. Podľa § 262 ods. 1 CSP <., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

24. Podľa § 396 ods. 3 CSP <., ak odvolací súd zruší rozhodnutie, a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

25. Vzhľadom k tomu, že odvolací súd predchádzajúcim rozhodnutím (uznesením, sp. zn. 2Co/68/2016-112 zo dňa 25.01.2017 zrušil v napadnutej časti rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej, zrušil aj výrok o trovách konania ako závislý výrok. O trovách konania (o nároku na ich náhradu) potom v súlade s ustanovením § 262 ods. 1 <. a § 396 ods. 3 CSP <. rozhodol súd prvej inštancie v novom rozhodnutí, ktorým sa konanie končilo (v rozsudku). Odvolací súd nesúhlasí s tvrdením žalobcu, že trovy odvolacieho konania sú aj v takomto prípade (ak rozhoduje súd prvej inštancie po zrušení predchádzajúceho rozhodnutia a vrátení veci odvolacím súdom) samostatným inštitútom. Naopak, konanie pred súdom prvej inštancie a odvolacie konanie je potrebné posudzovať ako jeden celok a o trovách konania rozhodnúť podľa konečného výsledku tohto konania (o výnimke je možné uvažovať len s odkazom na ustanovenie § 256 ods. 2 CSP <., pričom však samotné podanie odvolania nemožno ani v prípade jeho neúspechu považovať za procesné zavinenie, a na ustanovenie § 257 CSP <.). Uvedené sa vzťahuje aj na uznesenie sp. zn. 2Co/365/2017-146 zo dňa 27.11.2017.

26. Odvolací súd má za to, že rozhodnutie samostatnými výrokmi ohľadom trov konania jednotlivých inštancií konania (t.j. samostatne o trovách konania v konaní pred súdom prvej inštancie a o trovách odvolacieho konania) nie je vylúčené, avšak aj z gramatického a logického výkladu citovaného ustanovenia § 396 ods.3 CSP vyplýva, že v novom rozhodnutí o veci (po zrušení predchádzajúceho rozhodnutia odvolacím súdom) má súd prvej inštancie rozhodnúť o náhrade trov bez rozlišovania medzi trovami odvolacieho konania a trovami konania pred súdom prvej inštancie. Ak by mali byť trovy odvolacieho konania oddelené od trov konania pred súdom prvej inštancie, potom by nedávalo zmysel, aby o nich rozhodoval súd prvej inštancie až v novom rozhodnutí po vrátení veci - v takom prípade by o trovách odvolacieho konania mohol rozhodnúť samotný odvolací súd priamo v rozhodnutí, ktorým (vo veci samej) predchádzajúce rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušuje. Práve preto, že konanie pred

súdom prvej inštancie a odvolacie konanie je potrebné posudzovať ako jednotné konanie, a teda o trovách konania rozhodovať na základe konečného výsledku celého konania, nerozhoduje o trovách odvolacieho konania už odvolací súd vo svojom zrušujúcom uznesení, ale až súd prvej inštancie v novom rozhodnutí.

27. V zmysle uvedeného odvolací súd teda zdôrazňuje, že odvolacie konanie, v ktorom bolo rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušené a vec vrátená súdu prvej inštancie, nebolo samostatným konaním, ale súčasťou celého konania v tejto veci, preto súd prvej inštancie v rozsudku nasledujúcom po zrušujúcom rozhodnutí odvolacieho súdu nemohol rozhodovať o trovách odvolacieho konania ako o samostatnom inštitúte. Ide o jednotné konanie a o jedny trovy konania, o ktorých správne rozhodol v zmysle § 396 ods. 3 v spojení s § 262 ods.1 CSP súd prvej inštancie.

28. Súd prvej inštancie preto správne pri rozhodovaní o trovách konania vyhodnotil výsledok sporu ako celok a rozhodol o trovách konania v jednom výroku.

29. Ako dôvodnú však odvolací súd vyhodnotil odvoláciu námietku týkajúcu sa porušenia jedného zo základných princípov CSP v zmysle čl. 16 ods. 3 CSP.

30. Podľa čl. 16 ods. 3 základných princípov CSP v konaní o opravnom prostriedku a v ďalšom konaní nemôže byť rozhodnuté nepriaznivejšie pre stranu, ktorá opravný prostriedok uplatnila.

31. V predmetnej veci je nesporné, že súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 13.6.2017 č. k. 9C/74/2014-125 o trovách konania rozhodol tak, že nepriznal stranám sporu nárok na náhradu trov konania. Na základe odvolania podaného žalobcom proti výroku o trovách konania odvolací súd uznesením sp. zn. 2Co/365/2017 zrušil napadnutý výrok rozsudku súdu prvej inštancie o trovách konania a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Po vrátení veci súd prvej inštancie uznesením zo dňa 10.11.2020 č. k. 9C/74/2014-228, ktorý je predmetom tohto odvolacieho prieskumu, rozhodol o trovách konania tak, že priznal žalovanej náhradu trov konania v rozsahu 40 % zo strany žalobcu.

32. Z uvedeného je zrejmé, že súd prvej inštancie napadnutým uznesením rozhodol v rozpore s čl. 16 ods. 3 základných princípov CSP, keďže po zrušení veci na základe opravného prostriedku podaného žalobcom rozhodol o trovách konania nepriaznivejšie pre žalobcu ako bolo pôvodné (odvolaním napadnuté) rozhodnutie.

33. Je pravdou, že z celkovej žalovanej sumy 6.966,84 € bol žalobca úspešný v sume 2.108,73 € (ktorá pozostáva zo sumy 1.536,17 € - sumy ktorú žalovaný uhradil po podaní žaloby - a sumy 572,56 € - čo je kapitalizovaný úrok z omeškania priznaný právoplatným rozhodnutím súdu). Oproti tomu žalovaná bola v konaní úspešná v sume 4.818,11 €. Je teda zrejmé, že vychádzajúc z pomeru úspechu strán sporu v konaní by nárok na náhradu trov konania vznikol úspešnejšej žalovanej. Avšak vychádzajúc z vyššie uvedenej zásady v novom rozhodnutí o trovách konania potom, ako bolo na základe opravného prostriedku skoršie rozhodnutie zrušené, nemožno o trovách konania rozhodnúť vo vzťahu ku strane, ktorá podala opravný prostriedok nepriaznivejšie. Preto nebolo možné novým rozhodnutím o trovách konania rozhodnúť inak ako tak, že súd stranám sporu nárok na náhradu trov konania neprizná.

34. Z vyššie uvedeného dôvodu odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že stranám sporu nepriznal nárok na náhradu trov konania (trov celého konania, t.j. trov pred súdom prvej inštancie aj trov odvolacích konaní, ktoré predchádzali rozhodovaniu o trovách konania).

35. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1, 2 a § 262 ods. 1, 2 CSP. V odvolacom konaní bol žalobca úspešný, preto mu vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania, avšak odvolací súd dospel k názoru, že v danom prípade je potrebné aplikovať ust. § 257 CSP.

36. Podľa ust. § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

37. Citované ustanovenie predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok (§ 255 CSP) a od zásady zodpovednosti za zavinenie (§ 256 ods. 1 CSP). Zákon pre rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania v zmysle vyššie citovaného ustanovenia vyžaduje kumulatívne splnenie dvoch podmienok, a to dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti. Dôvody hodné osobitného zreteľa, ani výnimočné okolnosti zákon bližšie nešpecifikuje. Výklad týchto podmienok ponecháva na súdnu prax. Ide pritom o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo určitej procesnej situácii, kde sa tieto často vyskytujú a tento dôvod je daný charakterom tohto konania alebo charakterom procesnej situácie. K aplikácii vyššie citovaného zákonného ustanovenia dochádza aj z aspektov sociálnych, kedy súd prihliada na majetkové, sociálne, osobné, zárobkové a iné pomery všetkých strán sporu, pričom si vždy všíma aj okolnosti, ktoré viedli strany k uplatneniu nároku na súde a ich postoj v konaní. Dôvody hodné osobitného zreteľa teda buď spočívajú v dôvodoch na strane sporovej strany alebo v okolnostiach prejednávanej veci.

38. Aplikácia vyššie citovaného zákonného ustanovenia prichádza do úvahy vo výnimočných prípadoch a má slúžiť k odstráneniu neprimeranej tvrdosti.

39. Odvolací súd dospel k záveru, že v prejednanom spore ide o prípad, kedy prisúdenie náhrady odvolacích trov žalobcovi by bolo neprimerane tvrdé voči žalobnovej a vyžadovalo si preto zásah súdu v podobe aplikácie ust. § 257 CSP.

40. Odvolací súd v danom prípade bral zreteľ na osobné, zárobkové a majetkové pomery žalovanej, ktoré v konaní preukázala a zároveň zohľadnil skutočnosť, že žalovaná a jej právny predchodca boli v konaní pomerne úspešnejší no napriek tomu im nebola priznaná náhrada trov, ako aj skutočnosť, že žalovaná nezavinila trovy odvolacieho konania. Uvedené skutočnosti odvolací súd považoval za okolnosti hodné osobitného zreteľa a zároveň ich považoval za skutočnosti preukazujúce, že sa jedná o výnimočný prípad. Z uvedených dôvodov odvolací súd stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

41. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).